

وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ
فَلْيَسْتَجِيبُوا لِي وَلْيُؤْمِنُوا بِي لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ.
وَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:
أَدْعُوا اللَّهَ وَأَنْتُمْ مُوقِنُونَ بِالْإِجَابَةِ...

DUA: RABBİMİZE SİĞİNMANIN SÖZLÜ İFADESİ

Muhterem Müslümanlar!

Okuduğum ayet-i kerimede Yüce Rabbimiz şöyle buyuruyor: “Kullarım, beni sana sorduklarında, bilsinler ki, ben onlara çok yakımdır. Dua edenin duasına karşılık veririm. Öyleyse kullarım davetime uysunlar ve bana iman etsinler ki doğru yolu bulsunlar.”¹

Okuduğum hadis-i şerifte ise Peygamber Efendimiz (s.a.s) şöyle buyuruyor: “Kabul edileceğine gönülden inanarak Allah’a dua edin...”²

Aziz Müminler!

Yüce Rabbimizin darlıkta ve bollukta, neşede ve üzüntüde, her şart ve durumda bize lütfettiği bir iltica kapısı vardır. Bu kapının adı, dua kapısıdır.

Dua, Allah’a imanımızın ve kulluğumuzun sözlü bir tezahürüdür. Rabbimizin yüceliğinin ve daima O’nun yardımına muhtaç olduğumuzun itirafıdır. Dua, ibadetlerimizle birlikte Allah’ın rahmet ve bereketini, af ve mağfiretini talep ettiğimiz yakarışımızdır. Görev ve sorumluluklarımızı yerine getirdikten sonra kararlılığımız ve gayretimizin bir ifadesidir. Dua, bizi diri tutan manevi bir güçtür. Kötülüklere karşı koruyan bir kalkandır.

Kıymetli Müslümanlar!

Yüce Rabbimiz, duanın en nâdîde örneklerini Kur’an-ı Kerim’de peygamberlerin dilinden bize öğretmiştir.

Hz. Âdem’in dilinde dua, nedamettir. O ve eşi Hz. Havvâ, yaptıkları bir hatadan sonra hemen pişmanlık duyarak şu sözlerle Allah’a sığınmışlardır: “Rabbimiz! Biz kendimize zulmettik. Eğer bizi bağışlamaz ve bize merhamet etmezsen hüsrana uğrayanlardan oluruz.”³

Hz. İbrâhim’in dilinde dua, sadakattir. O, nice ağır imtihanlardan geçmesine rağmen Allah’a teslimiyetini hiçbir zaman yitirmemiş ve şöyle niyazda bulunmuştur: “Rabbimiz! Bizi sana teslim olanlardan eyle, soyumuzdan da sana teslim olacak bir ümmet çıkar.”⁴

Hz. Eyyüb’un dilinde dua, sabır ve metanettir. O, yakalandığı amansız hastalık karşısında şu dua ile

Rabbinden şifa talep etmiştir: “Rabbim! Ben bir derde tutuldum. Sen, merhametlilerin en merhametlisisin.”⁵

Değerli Müminler!

Hz. Yûsuf’un dilinde dua, iyi bir insan olma ve hayırlı bir akıbeta ulaşma dileğidir. O, iffetinden ödün vermediği için uğradığı çirkin iftira karşısında nice sıkıntılara maruz kalmış ve Rabbine şöyle yakarmıştır: “Allah’ım! Dünyada da ahirette de beni himaye eden, koruyup gözeten Sensin. Canımı Müslüman olarak al ve beni salih kimselerin arasına kat!”⁶

Hz. Mûsâ’nın dilinde dua, Allah’tan yardım ve kolaylık istemektir. O, inkârcı zalimlerin türlü zorbalıklarına asla boyun eğmemiş, ümidini yitirmemiş ve şöyle diyerek Allah’a dua etmiştir: “Rabbim! Gönlüme ferahlık ver. İşlerimi kolaylaştır.”⁷

Hz. İsâ’nın dilinde dua, helal ve temiz rızık talep etmektir. O, kendisine iman edenlerin isteklerini şu duayla Allah’a arz etmiştir: “Rabbimiz! Bizi katından rızıklandır. Sen rızık verenlerin en hayırlısısın.”⁸

Aziz Müslümanlar!

Peygamber Efendimiz (s.a.s)’in pek çok hadisinde bizim için nice güzel dua örnekleri vardır. Biz onun dualarından; yaratılışımızın gayesini, varlığımızın amacını öğreniriz. Dünyada mutluluğa ahirette ebedi kurtuluşa nasıl ulaşabileceğimizin yollarını görürüz. Onun dualarında imanın, ibadetin ve güzel ahlakın bir mümin için neler ifade ettiğini, hâsılı iyi bir insan, samimi bir Müslüman olma gayretini görürüz.

Kıymetli Müminler!

Duanın bereketinden, verdiği huzur ve sükûnetten kendimizi mahrum bırakmayalım. Ailemiz, milletimiz ve tüm insanlığın selameti için Rabbimize gönülden dua edelim. Gazze’de ve dünyanın farklı yerlerinde zulme maruz kalan kardeşlerimizin kurtuluşu için Cenâb-ı Hakk’a niyazda bulunalım.

Hutbemi her gün yatsı namazından sonra okuduğumuz Bakara sûresinin son ayetinde yer alan şu dua ile bitiriyorum:

وَاعْفُ عَنَّا وَاعْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا أَنْتَ مَوْلَانَا فَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ

“Rabbimiz! Bizi bağışla! Bize merhamet et! Rahmetinle muamele eyle! Sen bizim sahibimiz ve yardımcımızsın; kâfirlere karşı bize yardım et!”⁹

¹ Bakara, 2/186.

² Tirmizi, Deavât, 65.

³ A’raf, 7/23.

⁴ Bakara, 2/128.

⁵ Enbiyâ, 21/83.

⁶ Yûsuf, 12/101.

⁷ Tâhâ, 20/25, 26.

⁸ Mâide, 5/114.

⁹ Bakara, 2/286.